

Увод

Успоном европског царства почиње колонизација муслиманских територија у 19. веку, а након Првог светског рата извршена је подела арапских територија османског царства. Крај наступа након Другог светског рата када се европске колонијалне силе повлаче са арапских територија, где убрзано од 1947. године настају муслиманске државе али су колонијална наслеђа и даље утицала на обликовање њихове политике, привреде и друштва .

Један од главних разлога буђења литерарног живота у Египту јесте долазак Наполеонових трупа у Александрију 1798. године када Египат први пут након вишевековне османлијске изолације долази у контакт са Европом. Одласком Османлија и доласком младог турског паше Мухамеда `Алија на власт 1805. (чија ће династија владати до револуције 1952. год) отпочиње ренесанса Египта. Открићем Новог света 1492. год и пута око Рта добре наде 1498. год светска пажња и трговина баца у сенку Блиски Исток који се враћа отварањем Суецког канала 1869. године. Приликом остваривања првих контаката са европом арапски студенти долазе у додир са европском литературом, идејама, обичајима и начином живота.

У исто време у Египту долази до реформи са Мухамедом `Алијем које се одликују отварањем бројних институција од којих су неке и данас активне. То су Школа језика (1835), којој је касније додата канцеларија за превођење, Европска и Америчка школа, Амерички колеџ за девојке, Национална библиотека (1870), под владавином Исма`ила, која је омогућила чување и сортирање књига по савременом методу чиме је и сама публика охрабрена да чита, Опера, позоришта... Иако се у тим школама поред обавезног образовања пропагирало Хришћанство као опција, и биле на гласу да су отворане с циљем покрштавања, многи студенти таквих школа су се након повратка из иностранства запошљавали у министарствима, борили се за права народа, права и школовање жена, реформу језика. Под окриљем Мухамеда `Алија Египат добија своје прве новине ал-Вака` ал-Мисрија које су још увек службени орган владе. Битну улогу у литерарном и интелектуалном животу Египта су извршили и сиријски писци који су емигрирали због турске цензуре, били су прави оснивачи штампе седамдесетих година 18. века. Доласком Наполеонових трупа доноси се прва штампарија, која је заплењена у Ватикану чиме се поставља корен књижевне академије са библиотеком. Почиње и развој египатског позоришта где су битну улогу такође одиграли емигранти из Сирије.

Преводилаштво је такође почело да се развија. Најпопуларнији преводи били су француске кратке приче и новеле, као и светски призната поезија попут „Илијаде“, „Робинзона Крусо“ од Сулимана ал-Бустанија. Без обзира на популаризацију европске књижевности око 90 одсто преведене литературе су ипак били љубавни романи, оријенталне и историјске приче, пикарески романи и детективске новеле. У то време љубав је била чиста и платонска у којој су се сретали само душе а не тела, док су романи друштвеног карактера морали имати моралну поуку! Први преводи се нису дословно придржавали оригинала, па су понекада чак и мењали и исправљали причу попут наслова који су стављани у риму, читава поглавља су прескакана, чак су вршене одеђене интерпретације појединих поглавља. Публика је диктирала одређене жанрове и врсте романа који би добили првенство приликом превођења па су се тако врхунска светска дела стављала по страни зарад читалачке жеље.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com